

Cine este Isus Hristos?

Pentru studiul din această săptămână, citește: Luca 4:16-30; 6:5; 9:18-27; Efeseni 1:3-5; 2 Petru 1:16-18.

Sabat după-amiază

Textul de memorat: „«Dar voi», i-a întrebat El, «cine ziceți că sunt?» «Hristosul lui Dumnezeu!» I-a răspuns Petru.” (Luca 9:20)

Cine este Isus Hristos? Nu este o întrebare-capcană și nu trebuie să fii filosof sau sociolog ca să poți răspunde. Ea pătrunde până în adâncul ființei noastre, arătându-ne cine suntem și, mai important, ce ne rezervă veșnicia.

Oamenii pot admira lucrările Mântuitorului, pot preamări cuvintele Sale, pot elogia răbdarea Sa, pot apăra nonviolența Sa, pot aclama tăria Sa de caracter, pot lăuda altruismul Său și pot rămâne muți în fața morții crude pe care a suferit-o. Mulți chiar se pot arăta gata să admită că El a fost un om bun care a încercat să îndrepte lucrurile – să facă dreptate acolo unde era nedreptate, să aducă vindecare acolo unde era boală și încurajare, acolo unde nu era decât nefericire.

Da, Isus ar putea foarte bine să câștige titlul de cel mai bun profesor, de revoluționar, de lider prin excelență și de psiholog capabil să sondeze sufletul omului în profunzime. El a fost toate acestea și totuși a fost cu mult mai mult decât atât.

Niciuna dintre afirmațiile acestea nu poate fi considerată un răspuns satisfăcător la întrebarea crucială pe care a ridicat-o chiar El: „Dar voi... cine ziceți că sunt?” (Luca 9:20).

Este o întrebare care așteaptă un răspuns, iar de răspunsul dat depinde destinul fiecăruia.

Sabatul viitor: Începe Săptămâna libertății religioase

În evanghelii și în Noul Testament, sunt foarte multe declarații uimitoare despre ce a făcut Domnul Isus și despre cine este El. Desigur că faptele Sale dau mărturie despre identitatea Sa. Declarațiile că El este Dumnezeu, că este Răscumpărătorul nostru și este singura cale spre viața veșnică se impun atenției, deoarece implicațiile lor au consecințe veșnice pentru fiecare ființă umană.

1. Cum a reacționat oamenii din Nazaret față de Isus? De ce? Luca 4:16-30, vezi și Ioan 3:19.

Oamenii din Nazaret au fost la început entuziasmați să-L vadă pe Isus, care, după ce făcuse multe minuni și semne, Se întorsese acasă, și „se mirau de cuvintele pline de har care ieșeau din gura Lui” (Luca 4:22). Însă modul în care au reacționat la mustrarea Sa arată ce spirit îi însuflețea de fapt.

2. Care a fost întrebarea lui Ioan despre Isus și ce l-a determinat să o pună? Luca 7:17-22

Până și Ioan Botezătorul, înainte-mergătorul lui Isus și acela care a anunțat că Isus era „Mielul lui Dumnezeu”, a avut îndoieli. El a dorit să știe: „Tu ești Acela care are să vină sau să așteptăm pe altul?” (Luca 7:19).

Însă Domnul Isus nu i-a răspuns direct, ci a arătat spre faptele Sale care dădeau mărturie despre cine era El: „orbii văd, șchiopii umblă, leproșii sunt curățiți, surzii aud, morții învie și săracilor li se propovăduiește Evanghelia” (vers. 22). Se poate afirma că Isus nu avea nevoie să răspundă la întrebarea lui în mod direct, pentru că faptele și lucrările Lui erau tot atâtea dovezi despre identitatea Sa.

Poate că răspunsul lui Isus l-a făcut pe Ioan să-și pună o altă întrebare: „Dacă are puterea de a face aceste lucruri extraordinare, de ce îngăduie să zac în temniță?” În definitiv, când trecem prin tragedii, cine dintre noi nu se întreabă: „Dacă Dumnezeu este atât de puternic, de ce îngăduie să mi se întâmple așa ceva?” Cum răspunde evenimentul răstignirii lui Isus la această întrebare?

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Membrii grupei să recunoască identitatea Domnului Isus.

La nivelul sentimentelor: Să accepte cu bucurie această realitate.

La nivel practic: Să accepte practic această realitate, urmând poruncile Sale.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Natura divino-umană a lui Isus Hristos

- A. Ce s-a afirmat de-a lungul istoriei cu privire la natura Domnului Isus? Cum ne raportăm noi, cei de astăzi, la aceste afirmații?
- B. De ce este fundamentală pentru Evanghelie mărturisirea făcută de Petru despre natura lui Hristos? Ar avea Evanghelia vreun sens fără acest adevăr?
- C. Cum evidențiază experiența schimbării la față unicitatea Domnului Isus? Ce rol au îndeplinit Moise și Ilie cu acea ocazie?
- D. Care sunt implicațiile celor două titluri ale lui Isus – „Fiul lui Dumnezeu” și „Fiul omului”?

II. Puterea și prezența lui Hristos

- A. Ce relevanță are natura divină a Domnului Hristos pentru experiența mântuirii noastre?
- B. Cum ne ajută natura Sa umană să înțelegem prețul plătit pentru mântuirea noastră?
- C. Ce reacție ar trebui să avem față de porunca lui Dumnezeu de pe Muntele Schimbării la Față („De El să ascultați”)? De ce?

III. Acceptarea naturii divino-umane a lui Hristos

- A. Cum ne stimulează natura divină a lui Hristos să ne purtăm în viața de zi cu zi?
- B. Dacă cineva ți-ar contesta credința în natura divină a lui Hristos, ce argumente ai aduce în apărarea ei?
- C. Cum ai susține relevanța celor două naturi ale lui Hristos pentru mântuirea omului?

Rezumat: „A fost natura umană a Fiului Mariei schimbată în natura divină a Fiului lui Dumnezeu? Nu. Cele două naturi s-au împletit în

„Fiul omului” și „Fiul lui Dumnezeu” sunt două nume folosite în Evanghelii pentru Isus. Primul nume se referă la natura umană pe care a luat-o asupra Sa la întrupare, iar al doilea, la divinitatea Sa, ca a doua Persoană a Dumnezeirii. O Ființă atât divină, cât și umană este un concept greu de înțeles, dar lucrul acesta nu îi știrbește nicidecum marele adevăr, nici marea speranță pe care ne-o oferă.

3. Cine este Domnul Isus? Luca 1:31,32,35; 2:11.

În Luca 1:31,32, îngerul asociază numele „Isus” cu cel de „Fiul Celui Preaînalt” căruia „Domnul Dumnezeu îi va da” tronul lui David. Isus este Fiul lui Dumnezeu. El este totodată Hristos, Mesia, care va restabili tronul lui David, dar nu ca un eliberator pământesc, ci în sensul escatologic – va respinge definitiv încercarea lui Satana de a uzurpa tronului lui Dumnezeu Însuși. În Luca 2:11, îngerul le spune păstorilor că pruncul din iesle este „un Mântuitor, ... este Hristos, Domnul”.

Titlul „Fiul lui Dumnezeu”, pe lângă faptul că Îi afirmă poziția în cadrul Dumnezeirii, dezvăluie și relația apropiată pe care a păstrat-o El cu Tatăl cât a fost aici, pe pământ. Totuși relația Fiului cu Tatăl nu este la fel ca relația pe care o avem noi cu Dumnezeu. Noi beneficiem de această relație de pe poziția de ființe create și răscumpărate, datorită lucrării lui Hristos, pe când El este partenerul Său egal, din veșnicie. Prin intermediul naturii Sale divine, Isus a menținut legătura Sa cu Tatăl cât mai strânsă posibil.

„Isus spune «Tatăl *Meu* care este în ceruri», pentru a le aminti ucenicilor că, deși prin natura Sa omenească este legat de ei, este părtaș la încercările lor și înțelege suferințele lor, prin natura Sa dumnezeiască este unit cu tronul Celui Infinit.” – Ellen G. White, *Viața lui Isus*, p. 442

Ce înseamnă pentru noi faptul că Isus este Dumnezeu, în sensul deplin al cuvântului? El, deși era Dumnezeu, S-a smerit luând asupra Sa natura umană și oferindu-Se ca jertfă pentru noi. Ce speranță ne însuflă acest adevăr, prin imaginea pe care ne-o oferă despre caracterul lui Dumnezeu?

mod tainic într-o singură persoană – omul Hristos Isus.” – Comentariile Ellen G. White, *CBAZȘ*, vol. 5, p. 1113

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVARE

Pasaj de studiat: Luca 9:18-27

Ideea de bază: Domnul Isus – Fiul lui Dumnezeu – a fost om în adevăratul sens al cuvântului. „În toate lucrurile, Isus a fost făcut asemenea fraților Săi. El S-a făcut trup așa cum suntem și noi. A fost flămând, însetat și obosit. El a fost întărit prin hrană și înviorat prin somn. El a împărtășit viața omului, dar, cu toate acestea, a fost Fiul nevinovat al lui Dumnezeu. El era Dumnezeu în trup. Caracterul Lui trebuie să fie caracterul nostru.” – Ellen G. White, *Viața lui Iisus*, p. 311

Discuție introductivă. Se spune că, odată, Sarvepalli Radhakrishnan, fost președinte al Indiei și reputat filosof, ar fi declarat despre creștini că sunt niște oameni obișnuiți care fac declarații extraordinare. O astfel de declarație este aceea că Hristos este Dumnezeu adevărat și om adevărat. Faptul că Dumnezeu acesta S-a făcut om prin procesul întrupării și a păstrat natura divină și natura umană este un miracol imposibil de înțeles și un fapt ce nu poate fi ignorat. De aici și afirmația apostolului Pavel: „Și, fără îndoială, mare este taina evlaviei... Cel ce a fost arătat în trup a fost dovedit neprihănit în Duhul, a fost văzut de îngeri, a fost propovăduit printre neamuri, a fost crezut în lume, a fost înălțat în slavă” (1 Timotei 3:16).

- De ce afirmă Pavel că taina întrupării este mare „fără îndoială”? Ce vrea să spună prin aceasta?

- Cine este Hristos? Țineți seama de cei șase pași din 1 Timotei 3:16!

2. APROFUNDAREA STUDIULUI

De-a lungul istoriei, în momentele lor de reflecție liniștită sau de furie, de recunoștință sau de supărare, de admirație sau de repulsie, oamenii au folosit pentru Isus multe nume, de la cele mai nobile până la cele mai răuvoitoare. El a pus totuși o întrebare pe care nimeni nu poate să o evite: „Cine ziceți că sunt?” Cine este Isus? Care este semnificația și implicația faptului că El este „Fiul lui Dumnezeu” și „Fiul omului”?

Deși știa foarte bine că era atât Fiul omului, cât și Fiul lui Dumnezeu (Luca 22:67-70), Mântuitorul nostru a preferat numele „Fiul omului”. Nimeni altcineva nu I s-a adresat astfel. Titlul acesta nu mai apare decât în cuvântarea lui Ștefan (Faptele 7:56) și în Apocalipsa 1:13 și 14:14. În evangheliile apare de peste optzeci de ori, iar în Evanghelia după Luca, de douăzecișicinci de ori.

„Natura umană a Fiului lui Dumnezeu este totul pentru noi. Este lanțul de aur care ne prinde sufletele de Hristos și, prin Hristos, de Dumnezeu. Acesta trebuie să fie studiul nostru. Hristos a fost om adevărat; El a dat dovadă de umilință când S-a făcut om. Cu toate acestea, El era Dumnezeu întrupat.” – Ellen G. White, *Solii alese*, cartea 1, p. 244

Utilizarea titlului „Fiul omului” în Evanghelia după Luca ne oferă mai multe perspective asupra naturii, misiunii și destinului Domnului nostru întrupat.

4. Ce aflăm din următoarele pasaje despre natura umană a Domnului Isus, despre misiunea Sa și prețul îndeplinirii ei?

- a. Luca 7:34 și 9:58 _____
 b. Luca 9:56; 19:10; 9:22 _____

5. Identificați în următoarele pasaje elemente ale imaginii lui Mesia suferind:

- a. Luca 18:31-33 _____
 b. Luca 9:44 _____
 c. Luca 22:22 _____
 d. Luca 24:7; compară cu Luca 11:30 _____
 e. Luca 12:8. _____

6. Ce aspecte ale lucrării lui Isus legate de zilele din urmă ale istoriei pă-mântului găsim în Evanghelia lui Luca? Luca 9:26; 17:24,26,30; 21:36; 22:69.

Pe scurt, titlul „Fiul omului” înglobează multiplele aspecte ale personalității și ale activității Domnului Hristos, indicând cine este El, dar și ce a făcut și va face pentru mântuirea noastră.

Ce înseamnă pentru tine faptul că Domnul Isus Hristos este Fiul omului?

În grupă, subliniați ideea că înțelegerea identității Domnului Isus și răspunsul pe care îl dăm la această întrebare au implicații eterne.

Comentariu biblic

I. Fiul lui Dumnezeu

(Revezi împreună cu grupa Luca 1:31-35.)

„Nu-i decât un singur Nume/Ce mă poate mântui” (Imnuri creștine, nr. 81), cântăm noi, ca urmași ai Săi. Totuși unicitatea lui Isus nu este doar un mod de a ne exprima poetic sau filosofic, ci este o calitate a Sa pe care nu o poate avea nimeni altcineva. Unicitatea lui este exprimată în evanghelii prin două titluri: „Fiul lui Dumnezeu” și „Fiul omului”.

Titlul „Fiul lui Dumnezeu” este utilizat cu referire la Isus de peste patruzeci și cinci de ori în Noul Testament, majoritatea referințelor fiind în evanghelii. Marcu, scriitorul primei Evanghelii (în ordine cronologică), își începe expunerea cu o afirmație directă: „Începutul Evangheliei lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu” (Marcu 1:1). Dacă a doua Persoană a Dumnezeirii nu ar fi coborât de pe tron și nu ar fi luat asupra Sa natura noastră, nu ar fi existat mântuire din păcat.

Adresându-se credincioșilor dintre neamuri, Luca notează că, în Isus, Dumnezeirea i-a oferit omenirii cel mai bun Dar al cerului: „Fiul Celui Preaînalt”, „Sfântul”, „Fiul lui Dumnezeu” (Luca 1:31-35). Prin aceste trei nume, el vrea să elimine orice dubiu că Isus nu ar fi pe deplin Dumnezeu. Și apostolul iubit spune că evangheliile au fost scrise pentru ca noi să credem că „Isus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu” și să avem „viața în Numele Lui” (Ioan 20:31).

Faptul că divinitatea lui Hristos este un adevăr fundamental reiese clar din faptul că Satana și-a îndreptat ispitele tocmai asupra acestui punct, în speranța de a-L abate pe Fiul lui Dumnezeu de la împlinirea misiunii încredințate de Tatăl Său (Matei 4:3,6; Luca 4:3,9).

De discutat

Titlul de „Fiul lui Dumnezeu” denotă unitatea esențială și egalitatea dintre Persoanele Dumnezeirii. „Hristos... era una cu Tatăl etern – una în natură, în caracter, în intenții, – singura ființă care putea pătrunde în toate sfaturile și planurile lui Dumnezeu” (Ellen G. White, *Patriarhi și profeți*, p. 34). De ce *nu* a încetat Isus să fie Dumnezeu cât a trăit pe pământ? Susține-ți răspunsul cu argumente biblice.

7. Citește Luca 9:18-27. De ce a pus Domnul Isus această întrebare, dacă știa deja răspunsul? Ce încerca să-i învețe pe ucenici despre El și despre ce înseamnă să Îl urmăm?

„Cine ziceți că sunt?” (Luca 9:20). Întrebarea aceasta a fost pusă în urmă cu peste două mii de ani, dar și-a păstrat relevanța până astăzi. Oamenii dau diferite răspunsuri: Un mare învățător, un mare etician, întruchiparea adevărului, un monument de sacrificiu, un profet neînfricat, un reformator social, un om-model. Însă niciun răspuns nu este satisfăcător dacă nu include mărturisirea făcută de Petru atunci când întrebarea aceasta a fost pusă pentru prima oară.

După ce le-a arătat ucenicilor autoritatea Sa asupra naturii (Luca 8:22-25), puterea Sa asupra demonilor (vers. 26-35) și asupra bolilor (Luca 5:12-15; 8:43-48), capacitatea Sa de a hrăni cinci mii de oameni din mai nimic (Luca 9:13-17) și puterea Sa asupra morții însăși (Luca 8:51-56), Domnul Isus îi întreabă ce cred alții despre El și apoi, ce cred ei despre El. Prin aceasta, nu a urmărit să afle ceva ce nu știa, ci să îi ajute să înțeleagă că descoperirea identității Sale impunea practic din partea lor un devotament care avea să-i coste totul.

„Cunoașterea noastră despre Isus nu trebuie să fie niciodată la mână a doua. Putem cunoaște fiecare verdict rostit în dreptul lui Isus; putem cunoaște oricâtă hristologie. (...); putem fi în stare să prezentăm un rezumat competent al învățăturii despre Isus date de fiecare mare gânditor și teolog, și totuși să nu fim creștini. Creștinismul nu înseamnă niciodată *a cunoaște despre* Isus, ci *a-L cunoaște pe* Isus. Isus Hristos cere un verdict personal. El nu l-a întrebat doar pe Petru, ci ne întreabă pe fiecare dintre noi: «*Tu cine zici să sunt?*»” – William Barclay, *The Gospel of Matthew*, vol. 2, p. 161

Răspunsul nostru la această întrebare nu poate fi cu nimic mai prejos decât cel al lui Petru: Isus este „Hristosul lui Dumnezeu” (Luca 9:20). Hristos înseamnă „Cel Uns”, „Mesia”, iar misiunea Sa nu este cea de eliberator politic, ci de Mântuitor care va scoate omenirea din strânsoarea lui Satana și a păcatului și va instaura Împărăția neprihănirii.

Dacă spui că Îl cunoști pe Isus, ce afirmi de fapt: că știi despre El sau că Îl cunoști personal? Explică-ți răspunsul!

II. Fiul omului

(Revezi cu grupa Luca 5:24 și Luca 6:5.)

„Fiul omului” este numele folosit numai de Isus pentru Sine și apare de peste optzeci de ori în evanghelii, dintre care, de douăzeci și cinci de ori, în Luca. Titlul acesta subliniază natura umană pe care a luat-o asupra Sa a doua Persoană a Dumnezeirii (Filipeni 2:5-8), dar, totodată, ne oferă mai multe perspective asupra naturii, misiunii și lucrării lui Isus cel Întrupat. Fiul omului a trăit ca un om obișnuit (Luca 7:34; 9:58), dar a declarat că are autoritatea dumnezeiască de a ierta păcatul (Luca 5:24), S-a prezentat ca fiind Creatorul (Luca 6:5), apoi, prin moartea și prin învierea Sa (Luca 18:31; 11:30), și-a definit misiunea ca fiind una mesianică, de căutare și mântuire a ce era pierdut (Luca 19:10), și, în fine, S-a arătat hotărât să pună capăt marii lupte prin revenirea Sa la sfârșit (Luca 9:26; 21:27; 22:69; 18:8). Prin urmare, titlul „Fiul omului” este unic și îl definește pe Omul universal Isus, în care natura divină și cea umană s-au împletit în mod tainic, unindu-L cu omenirea printr-o „legătură care nu se va rupe niciodată” (Ellen G. White, *Viața lui Isus*, p. 25), astfel încât marea luptă să poată fi definitiv câștigată.

Întrebări pentru discuție

- Citiți Daniel 7:9,10,13,14. La cine se referă expresia: „Unul ca un Fiu al omului”? Ce evenimente sunt menționate în profeție înainte și după această expresie?

- Compară afirmația „Fiul omului n-are unde-și odihni capul” (Luca 9:58) cu autoritatea și măreția „Fiului Omului” din Daniel 7. Ce învățăm despre întrupare?

III. Hristosul lui Dumnezeu

(Recitește împreună cu grupa Luca 9:18-20.)

„Cine ziceți că sunt?” (Luca 9:20). Isus a pus această întrebare pe când Se afla în Cezareea lui Filip (Matei 16:13), o cetate păgână, cunoscută pentru mulțimea de zei, de la zeii sirieni care descind din Baal și până la zeii și zeițele grecilor și ale romanilor. Cetatea era plină de temple și de simbolurile închinării la cezar și susținută de bogăția, puterea și mândria Romei și de vastul Imperiu Roman. Pe acest fundal, Isus i-a întrebat pe ucenici: „Cine zic oamenii că sunt Eu?” (Luca 9:18). Oamenii îl văzuseră pe Isus înfruntându-i pe farisei, îi ascultaseră pildele, cele mai mari din întreaga istorie a moralei, îl văzuseră vindecând bol-

8. Citește relatările despre Schimbarea la Față din Luca 9:27-36; Matei 17:1-9; Marcu 9:2-8 și în 2 Petru 1:16-18 relatarea lui Petru, ca martor ocular. Ce informații suplimentare ne oferă Luca și de ce sunt ele importante?

Luca își începe expunerea cu un detaliu pe care Matei și Marcu nu îl amintesc: Isus i-a luat cu El pe Petru, Ioan și Iacov și S-a suit pe munte *ca să Se roage*. Isus Își îndreptase ochii și gândul spre Ierusalim și prezisese suferința pe care avea să o îndure. El a dorit să fie sigur că aceea era voința lui Dumnezeu pentru El. În astfel de momente, rugăciunea este singurul mod de a căpăta certitudine și asigurare. Procesul rugăciunii a revărsat instantaneu slava divină asupra persoanei lui Isus: „I s-a schimbat înfățișarea feței și îmbrăcămintea I s-a făcut albă, strălucitoare” (Luca 9:29).

Cu această ocazie, Domnul Isus a stat de vorbă cu Moise și Ilie „despre sfârșitul Lui, pe care avea să-l aibă în Ierusalim” (vers. 31). Cuvântul „sfârșit” poate avea două înțelesuri: moartea pe care avea să o sufere curând la Ierusalim (deși cuvântul grecesc utilizat aici, *exodus*, nu este întrebuințat frecvent cu acest sens) sau eliberarea din păcat, marea răscumpărare pe care Isus avea să-o aducă la îndeplinire în Ierusalim.

Discuția celor trei s-a încheiat cu un cuvânt de aprobare din cer: „Acesta este Fiul Meu preaiubit: de El să ascultați” (vers. 35). Schimbarea la Față este ocazia în care Isus este îmbrăcat cu slavă, în care identitatea Sa de Fiu al lui Dumnezeu este reconfirmată și în care este anunțat faptul că răscumpărarea avea să-L coste viața. De aici și porunca cerească dată ucenicilor: „de El să ascultați”. Fără ascultare și loialitate exclusivă față de El, nu există ucenicie.

Ellen G. White scrie că Moise și Ilie, care fuseseră „aleși mai presus de orice înger din jurul tronului, veniseră să discute cu Isus despre scenele suferinței Sale și să-L mângâie cu asigurarea simpatiei Cerului.” – Viața lui Iisus, p. 425 Așadar, Isus Însuși, Cel care a oferit mângâiere atâtor oameni, a căutat consolare și mângâiere. Dacă știi pe cineva care ar avea o asemenea nevoie, ce poți face pentru acea persoană?

navi, redând vederea orbilor, potolind marea agitată și înviind morți. Toți îl credeau un profet înviat (Ilie, Ioan Botezătorul sau un proroc).

Totuși Isus nu a fost satisfăcut cu acest răspuns. Marii teologi și agnostici, filosofi și eticienii, cercetătorii și scepticii nu pot să dea răspunsul corect. Dorința Sa este să primească un răspuns personal, venit din convingere. El întreabă: „Voi cine ziceți că sunt?” (vers. 20). Întrebarea Sa cere un răspuns care să reflecte decizia personală și care să facă dovada angajamentului fără rezerve. Un astfel de răspuns a dat Petru: „Hristosul lui Dumnezeu” (Luca 9:20). „Domnul Hristos a fost Dumnezeu ca esență și în sensul cel mai înalt. El a fost cu Dumnezeu din veșnicie, Dumnezeu peste toate lucrurile, binecuvântat pentru veșnicie. Domnul Isus Hristos, Fiul divin al lui Dumnezeu, a existat din veșnicie ca persoană distinctă, și totuși una cu Tatăl. El a fost Slava neîntrecută a cerului. El a fost Comandantul făpturilor cerești inteligente.” – Ellen G. White, *Solii alese*, cartea 1, p. 247

De discutat

La întrebarea „Cine zic oamenii că sunt Eu?”, ucenicii au răspuns: „Ioan Botezătorul, Ilie sau un proroc din vechime.” Ce concepții ale ucenicilor reflectă aceste răspunsuri?

3. APLICAȚIA

Ce putem învăța din modul în care sunt folosite expresiile „Fiul omului” și „Fiul lui Dumnezeu” în Luca 22:67-70? Ce semnificație are pentru mine/noi faptul că Mântuitorul meu/nostru S-a făcut Fiu al omului? Dar faptul că El este Fiul lui Dumnezeu?

4. UN GÂND DE ÎNCHEIERE

„Când vrem să studiem o problemă profundă, să ne ațintim gândurile spre lucrul cel mai minunat din câte s-au întâmplat vreodată pe pământ sau în cer – întruparea Fiului lui Dumnezeu. El L-a dat pe Fiul Său să moară pentru ființele umane păcătoase o moarte a dezonoarei și a rușinii. (...) El S-a smerit ca să sufere împreună cu omenirea, să simtă toate durerile ei.” – Comentariile lui Ellen G. White, *CBAZȘ*, vol. 7, p. 904

1. Discutați câteva dintre problemele legate de întrupare.

2. Dumnezeu L-a dat pe Fiul Său să moară pentru păcatele noastre. Spune cum îți poți exprima recunoștința pentru această jertfă.

„Lucrarea mântuirii constituie un subiect pe care îngerii doresc să îl înțeleagă în profunzime; el va fi știința și cântecul celor mântuiți de-a lungul veacurilor nesfârșite. Oare nu este și acum subiectul acesta demn de considerație și de un studiu atent? Iubirea Domnului Isus, mila Sa infinită și sacrificiul pe care l-a făcut El în favoarea noastră solicită cea mai serioasă și mai solemnă reflecție. Ar trebui să ne gândim mai mult la caracterul scumpului nostru Mântuitor și Mijlocitor. Ar trebui să medităm la misiunea Aceluia care a venit să-l mântuiască pe poporul Lui de păcatele sale. Astfel, prin contemplarea marilor teme ale cerului, credința și iubirea noastră vor deveni mai puternice, iar rugăciunile noastre vor fi tot mai mult ascultate de Dumnezeu, pentru că ele vor fi tot mai pline de credință și de iubire. Ele vor fi logice și fierbinți. Se vor manifesta o încredere mai statornică în Domnul Hristos și o experiență zilnică și vie a puterii Sale de a-i mântui în mod desăvârșit pe toți cei care vin la Dumnezeu prin El.” – *Calea către Hristos*, p. 88

Întrebări pentru discuție

1. Potrivit relatărilor din evanghelii, care au fost diferitele reacții ale oamenilor față de Isus? Cum se raportează oamenii la El astăzi? Cine este El pentru tine?
2. De ce sunt greșite afirmațiile că Isus a fost doar un mare om, un mare profet sau un mare conducător spiritual? Argumentează!
3. Ce înseamnă titlul „Fiul lui Dumnezeu” în dreptul lui Isus? Ce semnificație are pentru tine personal?
4. De ce S-a numit Isus „Fiul omului” și ce înseamnă lucrul acesta pentru noi?
5. Care a fost motivul pentru care Isus a avut nevoie să se roage pe Muntele Schimbării la Față? Ce a însemnat lucrul acesta pentru El? Dar pentru ucenici? Ce mesaj poartă acest eveniment pentru noi?
6. Ce ar trebui să facem, ca urmași ai Săi, pentru a nu adormi, asemenea celor trei ucenici, înaintea unui eveniment glorios?

3. Biblia îngropată în pământ

În timpul revoluției culturale chineze era foarte riscant să deții o Biblie. O cunoștință de-a noastră a reușit să facă rost de o Biblie și, fiindcă era o carte rară și prețioasă, a vrut să o ofere cu împrumut, ca să o poată citi cât mai mulți oameni. A desfăcut-o cu mare grijă și a dat câte o carte sau două unor familii adventiste de ziua a șaptea. Familia noastră a primit cărțile 1 și 2 Samuel. Le-am citit și răsцитit, delectându-ne cu fiecare cuvânt. La data aceea, eram copil și mi-au plăcut extraordinar de mult întâmplările descrise acolo! Fratele meu mai mare știa să scrie și a transcris cărțile, ca să le citească și alții.

După câțiva ani, un alt adventist a găsit undeva, îngropată în pământ, o Biblie foarte mică pusă într-o pungă din plastic. Dar, fiindcă avea vederea slabă și nu putea să vadă literele mici, mi-a dăruit-o mie când am împlinit optsprezece ani. Ce fericit am fost! Țineam pentru prima oară în mână o Biblie întreagă!

Biblia aceasta găsită în pământ a fost foarte prețioasă pentru mine și am citit-o din scoarță în scoarță de peste zece ori. Am petrecut mult timp studiind-o, am subliniat pasajele importante și am făcut câteva însemnări. Abia la optsprezece ani am reușit să citesc pentru prima oară despre potopul lui Noe despre care îmi povestea străbunica mea când eram mic!

Atunci am început să înțeleg această carte. L-am cunoscut mai bine pe Isus și învățăturile Sale. Am descoperit adevărul care ne poate ajuta să ducem o viață mai bună. Cu cât citeam mai mult, cu atât mai interesantă devenea!

La vârsta de douăzeci de ani, am vizitat o localitate în care cei mai mulți nu auziseră despre Biblie. Am fost solicitat să susțin prezentări biblice în mai multe case. Le-am arătat oamenilor mica mea Biblie și le-am împărtășit ce am descoperit în ea. Vestea s-a răspândit și am primit multe invitații din partea altor familii.

În aceste ocazii, am remarcat că tinerii – mai ales adolescenții – erau deosebit de interesați. Setea lor de a cunoaște Biblia era atât de mare, încât au învățat pe de rost toate cele 1 000 de texte biblice pe care le-am transcris de mână pentru ei. Metoda aceasta a funcționat excelent în cazul lor! *(Va continua.)*

APRILIE

1. M. Faptele ap. 19:1,2
2. J. Faptele ap. 1:8
3. V. Luca 24:49
s. a. B 19:45, CT 19:34, IS 19:41, MS 19:53, SM 20:01, DJ 19:54, AR 20:05
4. S. Faptele ap. 1:8
s. a. B 19:46, CT 19:36, IS 19:43, MS 19:54, SM 20:02, DJ 19:55, AR 20:07
5. D. Ioan 14:18-20
6. L. Efeseni 6:12
7. M. Isaia 8:19,20
8. M. Ioan 16:13,14
9. J. 2 Timotei 3:1,2,5
10. V. Efeseni 3:20,21
s. a. B 19:53, CT 19:43, IS 19:51, MS 20:02, SM 20:11, DJ 20:02, AR 20:15
11. S. Efeseni 5:14-16
s. a. B 19:55, CT 19:44, IS 19:52, MS 20:04, SM 20:12, DJ 20:04, AR 20:16
12. D. Efeseni 5:18,19
13. L. Efeseni 1:11,12
14. M. Efeseni 1:13,14
15. M. Romani 8:16,17
16. J. 2 Corinteni 5:7
17. V. 1 Corinteni 14:15
s. a. B 20:02, CT 19:51, IS 20:01, MS 20:12, SM 20:21, DJ 20:11, AR 20:24
18. S. 1 Corinteni 14:26,40
s. a. B 20:03, CT 19:53, IS 20:02, MS 20:13, SM 20:22, DJ 20:12, AR 20:25
19. D. Romani 8:14
20. L. 1 Corinteni 2:16
21. M. Romani 6:5
22. M. Apocalipsa 14:7
23. J. 1 Corinteni 6:11
24. V. Ioan 5:19,41
s. a. B 20:11, CT 20:00, IS 20:10, MS 20:21, SM 20:31, DJ 20:20, AR 20:33
25. S. Proverbele 14:34
s. a. B 20:12, CT 20:01, IS 20:12, MS 20:22, SM 20:32, DJ 20:21, AR 20:35
26. D. 1 Corinteni 2:14,15
27. L. Ioan 7:37,38
28. M. Apocalipsa 1:18
29. M. Ioan 6:57,58
30. J. 1 Corinteni 16:13

MAI

1. V. Isaia 54:5,7,10
s. a. B 20:19, CT 20:08, IS 20:20, MS 20:30, SM 20:40, DJ 20:28, AR 20:42
2. S. Geneza 5:24
s. a. B 20:20, CT 20:10, IS 20:21, MS 20:32, SM 20:42, DJ 20:29, AR 20:44
3. D. Ioan 14:23
4. L. Ioan 13:35
5. M. Luca 10:42
6. M. Luca 10:36,37
7. J. Ioan 15:12
8. V. 1 Corinteni 8:1-3
s. a. B 20:28, CT 20:17, IS 20:29, MS 20:40, SM 20:50, DJ 20:36, AR 20:52
9. S. Coloseni 3:2
s. a. B 20:29, CT 20:18, IS 20:31, MS 20:41, SM 20:51, DJ 20:38, AR 20:53
10. D. Ioan 15:16
11. L. 1 Ioan 4:20
12. M. 1 Ioan 5:2
13. M. 1 Ioan 2:2,3
14. J. Romani 13:8
15. V. 1 Ioan 5:18
s. a. B 20:36, CT 20:25, IS 20:38, MS 20:48, SM 20:59, DJ 20:45, AR 21:00
16. S. Ioan 14:15
s. a. B 20:37, CT 20:26, IS 20:40, MS 20:50, SM 21:01, DJ 20:46, AR 21:01
17. D. 1 Ioan 5:20
18. L. Isaia 61:1
19. M. Galateni 5:13
20. M. Ieremia 29:13
21. J. Matei 22:37
22. V. Ieremia 31:33
s. a. B 20:43, CT 20:32, IS 20:47, MS 20:57, SM 21:08, DJ 20:52, AR 21:08
23. S. Romani 10:10
s. a. B 20:44, CT 20:33, IS 20:48, MS 20:58, SM 21:09, DJ 20:53, AR 21:09
24. D. 2 Corinteni 3:2,3
25. L. Efeseni 3:18,19
26. M. 2 Corinteni 4:6
27. M. Romani 12:1
28. J. 1 Împărați 22:13,14
29. V. Evrei 12:14
s. a. B 20:50, CT 20:39, IS 20:54, MS 21:04, SM 21:16, DJ 20:59, AR 21:16
30. S. 1 Cronici 16:29
s. a. B 20:51, CT 20:40, IS 20:55, MS 21:05, SM 21:17, DJ 21:00, AR 21:16
31. D. 2 Corinteni 2:14,15

IUNIE

1. L. Marcu 10:45
2. M. Matei 25:40
3. M. Luca 24:32
4. J. 2 Împărați 2:9
5. V. Romani 2:29
s. a. B 20:56, CT 20:45, IS 21:01, MS 21:10, SM 21:22, DJ 21:05, AR 21:22
6. S. Luca 22:31,32
s. a. B 20:57, CT 20:45, IS 21:01, MS 21:11, SM 21:23, DJ 21:05, AR 21:22
7. D. Faptele ap. 2:46,47
8. L. Faptele ap. 1:14
9. M. Matei 5:13
10. M. Matei 5:14,15
11. J. Luca 10:31
12. V. Iona 4:1-3
s. a. B 21:00, CT 20:49, IS 21:05, MS 21:15, SM 21:27, DJ 21:09, AR 21:26
13. S. Tit 3:8
s. a. B 21:01, CT 20:50, IS 21:06, MS 21:15, SM 21:28, DJ 21:09, AR 21:27
14. D. Romani 1:14,15
15. L. Faptele ap. 26:24,25
16. M. Faptele ap. 20:32
17. M. Luca 6:19
18. J. Luca 8:46,48
19. V. 1 Corinteni 9:19
s. a. B 21:03, CT 20:52, IS 21:08, MS 21:18, SM 21:30, DJ 21:12, AR 21:29
20. S. Faptele ap. 2:4
s. a. B 20:03, CT 20:52, IS 21:09, MS 21:18, SM 21:30, DJ 21:12, AR 21:30
21. D. Ezechiel 3:21
22. L. 2 Timotei 2:24,25
23. M. 2 Timotei 2:1,2
24. M. Deuteronomul 30:19
25. J. Deuteronomul 33:29
26. V. Isaia 53:11
s. a. B 21:04, CT 20:53, IS 21:09, MS 21:19, SM 21:31, DJ 21:13, AR 21:30
27. S. Ioan 12:25,26
s. a. B 21:04, CT 20:53, IS 21:09, MS 21:19, SM 21:31, DJ 21:13, AR 21:30
28. D. Eclesiastul 7:3
29. L. Ioan 17:20,21
30. M. Matei 10:32